

مطالعه شفاف-سازی اول و دوم سموئیل عبارت‌های کلیدی

در اول و دوم سموئیل می‌توانیم ببینیم که خدای سه‌یکتا
با تجسم و بازخریدش
کاملاً در به ثمر رساندن سموئیل و داوود دست اندرکار بود
تا پادشاهی خدا بتواند آورده شود؛
برای ما بسیار مهم است ببینیم که خدای سه‌یکتا امروز با ما دست اندرکار بوده،
در ما عمل می‌کند تا اراده‌اش را به انجام رسانده، مقصودش را برآورده کند
و خواست قلبی‌اش را راضی نماید.

هیچ راه دیگری برای رسیدن به قلّه بلند اقتصاد جاودان خدا،
واقعیت بدن مسیح، غیر از دعا کردن نیست؛
تبدیل شدن ما به پیروزمندان به عنوان واقعیت بدن مسیح
برای عروس مسیح بودن، این عصر، عصر کلیسا را می‌بندد،
و مسیح را به عنوان پادشاه جلال بازمی‌گرداند
تا این زمین را بدست آورده، تصرف کند و با پیروزمندانش
در عصر پادشاهی بر روی زمین حکمرانی نماید.

از طریق جسم پوشیدن، مصلوب شدن، و رستاخیز خود،
مسیح که قبلاً پسر خدا بود،
به روشی جدید پسر خدا شد - پسر نخست‌زاده -
که به عنوان پسر خدا با انسانیت منصوب شد؛
در رومیان ۱: ۳-۴ مسیح، پسر خدا، همان نمونه اصلی است،
در حالی که در ۸: ۲۹، پسران بسیار کسانی هستند
که از نمونه اصلی «تولید انبوه» شده‌اند
و با نجات یافتن در حیات، هم‌شکل شده
به شکل پسر نخست‌زاده در می‌آیند.

اقتصاد خدا این است که خودش را در ما بکار ببرد
تا بتوانیم دارای تجربه پروسه سوخت و سازی
از هضم و جذب روحانی باشیم که به تدریج
به عنوان یک تغییر نهادی سوخت و سازی
در حیات طبیعی ما با حیات الهی، موجب دگرگونی می‌شود؛
این برای بناسازی بدن مسیح
جهت تکامل اورشلیم نو است.

پیام یک

اندیشه مرکزی و تثلیث الهی همان طور که در اول و دوم سموئیل آشکار شده است

مطالعه متون مقدس: اول سموئیل ۱: ۳، ۷، ۱۰-۱۱، ۱۹-۲۴؛ ۲: ۱۱، ۳۵؛

۳: ۱۱-۹، ۲۱؛ ۷: ۳-۶؛ ۸: ۴-۲۲؛ ۱۶: ۱-۳، ۱۳؛ دوم سموئیل ۲۳: ۱-۳، ۲۴؛ ۲۵

۱. اندیشه مرکزی اول و دوم سموئیل این است که انجام اقتصاد خدا نیاز به همکاری انسان دارد - اصل جسم پوشیدن:

آ. اصل جسم پوشیدن این است که خدا وارد انسان شده و خود را با انسان در هم می آمیزد تا انسان را با خودش یک کند؛ از این رو، خدا در انسان و انسان در خداست، با یک حیات و یک زیستن - یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰.

ب. ما باید با این حقیقت که انجام اقتصاد خدا مستلزم همکاری ماست، عمیقاً تحت تأثیر قرار گیریم؛ همکاری با خدا به معنای پیوستن به خداست - اول قرنتیان ۶: ۱۷؛ یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ دوم قرنتیان ۶: ۱؛ اول قرنتیان ۳: ۹؛ ۱۶: ۱۰، ۱۶.

پ. در اول و دوم سموئیل همکاری با خدا، با تاریخ مادر سموئیل، حتا، خود سموئیل، و داوود از جنبه مثبت، و با تاریخ عیسی و شاول از جنبه منفی، به تصویر کشیده شده است.

ت. همکاری با خدا از طریق اصل جسم پوشیدن مرتبط است با مسرت بردن به طور شخصی از سرزمین نیکو، که نمادی از مسیح شامل تمام و جامع است - تثنیه ۸: ۷-۱۰:

۱. اول و دوم سموئیل، به عنوان ادامه یوشع، داوران و روت، جزئیات مسرت بردن از سرزمین نیکوی خدادادی را ارائه می دهد.

۲. نمادها در اول و دوم سموئیل به ما نشان می دهد که چگونه ایمانداران عهد جدید می توانند و باید از مسیح به عنوان سهم میراث آنها از جانب خدا، برای استقرار پادشاهی خدا، که کلیساست، مسرت ببرند - کولسیان ۱: ۱۲؛ متی ۱۶: ۱۸-۱۹؛ رومیان ۱۴: ۱۷:

(آ) در اول و دوم سموئیل مسرت بردن از سرزمین نیکو توسط کسانی که با خدا همکاری کردند تبدیل شد به پادشاهی خدا.

(ب) ما در همکاری با خدا باید از مسیح تا حدی مسرت ببریم که مسرتمان از مسیح تبدیل به پادشاهی خدا شود، که ما در آن با مسیح، در حیات حکمرانی می کنیم - رومیان ۵: ۱۷؛ ۱۴: ۱۷.

۲. ما باید تثلیث الهی را همان طور که در اول و دوم سموئیل آشکار شده است ببینیم:

آ. مقصود خدا برای مردم برگزیده اش صرفاً این نبود که دشمنان را شکست داده و سرزمین نیکو را کاملاً تصرف کنند، بلکه این بود که آنها یک پادشاهی در سرزمین برپا نمایند:

۱. برای اینکه خدا قصدش را جهت داشتن ابراز خود انجام دهد باید دارای یک پادشاهی، یک حوزه که در آن ابراز شود، باشد - اول سموئیل ۱۰: ۲۵؛ متی ۶: ۱۰؛ لوقا ۱: ۳۳.

۲. فرزندان اسراییل از مصر و از بیابان، جایی که مسکن را برای خدا ساختند، بیرون آورده شدند؛ سپس آنها وارد سرزمین نیکو شده، و به هر قبیله ای سهم میراث آن سرزمین داده شد تا خدا بتواند دارای یک پادشاهی بر روی زمین باشد - یوشع ۱۳: ۱ - ۲۲: ۳۴.

۳. اول و دوم سموئیل برای آوردن پادشاهی بسیار مهم هستند - اول سموئیل ۸: ۴-۲۲؛ ۱۰: ۲۵؛ ۱۳: ۱۴؛ ۱۵: ۲۸؛ ۱۶: ۱-۳، ۱۳.

ب. به علت وضعیت رقت انگیز در کتاب داوران، نیازی ضروری و عاجزانه برای کسی مثل سموئیل بود - اول سموئیل ۲: ۳۵؛ ۳: ۲۱:

۱. سموئیل یک نذیره، یک کاهن، یک نبی، و یک داور بود؛ این مقام چهارگانه صلاحیت سموئیل

- برای این بود که بتواند پادشاه را آورده و پادشاهی را مستقر کند.
۲. این هدف خدا نبود که سموئیل یک کاهن، یک نبی و یک داور باشد؛ قصد خدا این بود که یک پادشاهی با یک پادشاه برقرار کند - ۸: ۷؛ ۱۳: ۱۴.
- پ. اول و دوم سموئیل آشکار می‌کنند که آوردن پادشاه و برقراری پادشاهی بستگی داشت به دست اندرکار بودن تثلیث الهی با مردمش:
۱. برای اینکه کسی مثل سموئیل برخیزانده شده و مأموریت خود را اجرا کند، به تثلیث الهی نیاز بود - اول سموئیل ۱: ۱۰-۱۱، ۲۰؛ ۱۰: ۱، ۶؛ ۱۶: ۱-۳.
۲. بدین دلیل، در اول و دوم سموئیل یک مکاشفه مفصل و اعلا از تثلیث الهی وجود دارد؛ نکته مهم تاریخ که در اول و دوم سموئیل ثبت شده این است که به تثلیث الهی نیاز بود - دوم سموئیل ۲۲: ۱-۳؛ ۲۳: ۱-۳؛ ۲۴: ۲۵.
- ت. تثلیث الهی و دست حاکمیت مطلق خداوند، در اول سموئیل ۱ آشکار شده است:
۱. در میان هرج و مرج اسرائیل تنزل کرده، إلقائه و حتا در مسیر حیات که توسط خدا برای مقصود جاودان او مقدر شده بود باقی ماندند - آ. ۱-۵، ۱۰-۱۱، ۲۰، ۲۴.
۲. إلقائه هر سال با خانواده‌اش به خانه خدا، همان مسکن که در آن زمان در شیلوه بود، می‌رفت تا پرستش کرده و به یهوه هدایای قربانی کند - آ. ۳، ۲۱-۲۴:
- (آ) در آیه‌های ۳-۷، ۱۰-۱۱، ۲۰، و ۲۴ قربانی‌ها نشانگر مسیح به عنوان تمامی هدایای قربانی است؛ گاوهای نر، آرد و شراب دلالت دارند بر آن مسیحی که تجربه می‌کنیم و به خانه خدا برای اهدا کردن به او می‌آوریم.
- (ب) یهوه همان هستم بزرگ است، و خانه یهوه همان مسیح به عنوان تجسم خداست تا در بین مردمش محل سکونت خدا باشد - آ. ۱۰-۱۱.
- (پ) این بخش به طور عمده به ما خانه خدا را به عنوان تجسم خدای سه‌یکتا و هدایای قربانی را به عنوان وسیله‌ای برای ورود ما به تجسم خدا، یعنی بازخريد، نشان می‌دهد؛ بنابراین، در این آیات تجسم خدا و بازخريد کامل توسط خدا را می‌بینیم - ر. ک. یوحنا ۱: ۱۴، ۲۹؛ لوقا ۱: ۶۸؛ ۲: ۳۸؛ افسسیان ۱: ۷.
۳. از آنجایی که یهوه رحم حتا را بسته بود، او مجبور شد که عاجزانه، به طور وقف شده دعاها را وقف کردن کند؛ او با خداوند به طور حاکمانه و پنهان انگیزه یافته، برای یک فرزند مذکر که برای خداوند مطلق باشد دعا کرد - اول سموئیل ۱: ۵، ۱۰-۱۲، ۱۵.
- ث. در اول و دوم سموئیل می‌توانیم ببینیم که خدای سه‌یکتا با تجسم و بازخريدش کاملاً در به ثمر رساندن سموئیل و داوود دست اندرکار بود تا پادشاهی خدا بتواند آورده شود:
۱. تثلیث الهی در مسح کردن داوود به عنوان پادشاه فاش شده است - اول سموئیل ۱۶: ۱-۳، ۱۳: (آ) در این آیات خدای سه‌یکتا را به عنوان یهوه و روح خدای سه‌یکتا را به عنوان روح یهوه می‌بینیم - آ. ۱۳.
- (ب) روغن نمادی از روح خداست، و گوساله ماده قربانی نمادی از مسیح به عنوان هدیه قربانی است؛ پس تثلیث الهی در مسح کردن داوود دست اندرکار بوده، او را بر اسرائیل پادشاه کرد - مزامیر ۸۹: ۲۰.
۲. کلمات سرود داوود برای یهوه در دوم سموئیل ۲۲: ۱-۳ به یهوه به عنوان صخره، دژ، رهاننده، سپر و پناه و شاخ نجات اشاره دارد؛ در آیه ۴۷ داوود اعلام می‌کند: «خداوند [یهوه] زنده است! متبارک باد صخره من! / متعال باد خدا، صخره نجاتم.»
۳. در دوم سموئیل ۲۳: ۱-۳ - کلام پایانی داوود - روح یهوه از طریق او سخن گفته، و صخره اسرائیل با او سخن گفت - آ. ۲-۳.
- (آ) صخره در این آیات، مسیح به عنوان زمینه‌ای برای خدا جهت فیض بخشیدن به مردمش است.

- (ب) روح یهوه همان روح خدای سه‌یکتاست - اول سموئیل ۱۰: ۱۶؛ ۱۳: ۱۳.
 (پ) در این آیات، «خدا» به زبان عبری همان «الوهیم» است که نشانگر خدای سه-یکتاست.
۴. در دوم سموئیل ۲۴: ۲۵ قربانی تمام‌سوز نمادی از مسیح برای رضایت خداست، و قربانی‌های رفاقت [صلح و سلامتی] نمادی از مسیح برای صلح بین خدا و مردم اوست.
۳. وضعیت کنونی ما و نیاز خدا امروزه، در اصل، همان وضعیت و نیاز در زمان سموئیل هستند - اول سموئیل ۸: ۴-۲۲:
- آ. نیازی ضروری برای برخی وجود دارد که جهت هدف خدا، مثل حثاً دعا‌های غالب کنند، و برای افراد واجد شرایط که مثل سموئیل - یک نذیره، یک کاهن، یک نبی و آخرین داور - که توسط خدا برای خاتمه دادن به وضعیت مغشوش در بین مردم خدا و آوردن آن پادشاه و پادشاهی استفاده شد، باشند - ۲: ۳۵:
۱. برای اینکه ما برای رفع نیاز خدا امروزه دعا کنیم، به مسیح به عنوان تجسم خدای سه‌یکتا و واقعیت تمامی هدایای قربانی نیاز داشته، و به تحقق خیمه ملاقات، که کلیسا به عنوان محل سکونت خداست، نیاز داریم - کولسیان ۲: ۹-۱۰؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲؛ عبرانیان ۸: ۱-۲؛ ۱۰: ۱۰-۸.
۲. از لحاظی، پادشاه ما مسیح هنوز اینجا نیست، و ما هنوز در یک وضعیت مغشوش، همچون عصر داوران هستیم - داوران ۲۱: ۲۵.
۳. تحقق پادشاهی خدا همان آمدن پادشاهی است، که توسط خداوند عیسی آورده می‌شود، ولی نیازی برای برخی مثل سموئیل هست که با تثلیث الهی، توسط آوردن پادشاهی، همکاری کنند - متی ۶: ۳۳؛ اول قرن‌تیان ۶: ۱۷؛ ۱۶: ۱۰؛ دوم قرن‌تیان ۶: ۱.
۴. باید دریابیم که چه نیاز بزرگی به تثلیث الهی برای دعا‌های فاتح و آوردن پادشاهی، داریم - متی ۶: ۱۰، ۱۳؛ مکاشفه ۱: ۴-۷؛ ۸: ۳-۵.
- ب. خدای سه‌یکتا، با تجسم خود، بازخریدش، و روحش، برای آمدن خود و پادشاهی خود، ما را به صورت اشخاصی سودمند می‌سازد - دوم قرن‌تیان ۱۳: ۱۴.
- پ. برای ما بسیار مهم است ببینیم که خدای سه‌یکتا امروز با ما دست اندرکار بوده، در ما عمل می‌کند تا اراده‌اش را به انجام رسانده، مقصودش را برآورده کند و خواست قلبی‌اش را راضی نماید - فیلیپیان ۲: ۱۳؛ عبرانیان ۱۳: ۲۱؛ افسسیان ۱: ۵، ۹، ۱۱؛ ۵: ۱۷؛ کولسیان ۱: ۹؛ رومیان ۱۲: ۲؛ مکاشفه ۴: ۱۱:
۱. اگر این بینش را ببینیم، [این بینش] نظر ما درباره مفهوم مسیحی بودن را منقلب می‌کند - اعمال ۲۶: ۱۹؛ رومیان ۱۲: ۷-۸؛ دوم قرن‌تیان ۵: ۱۴-۱۵؛ افسسیان ۳: ۱۶-۱۷.
۲. نظریات طبیعی، مذهبی، فرهنگی، معنوی و اخلاقی ما در مورد زندگی مسیحی باید با بینشی از خدای سه‌یکتای کاملاً دست اندرکار جایگزین شود - متی ۲۸: ۱۹؛ دوم قرن‌تیان ۱۳: ۱۴؛ افسسیان ۴: ۴-۶؛ مکاشفه ۱: ۴-۷.